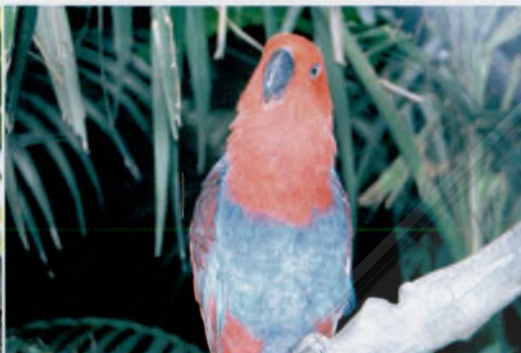

híradó

Kovacs Zsolt felvételei

VIDÉKI ÁLLATKERTI HÍREK

Az évek óta a Szegedi Vadasparkban élő bőgőmajom-párnak kölyke született! A fekete bőgőmajom (*Alouatta caraya*) Brazília középső részének őserdeiben, valamint Bolíviában és Paraguayban él. Állatkertekben meglehetősen ritka. Európában mindössze öt ország tíz állatkertjében tartják, e helyeken összesen 57 példány látható. A Szegedi Vadaspark példányai a nagy-britanniai Twycross Állatkertből érkeztek. A most világra jött csemete az első bőgőmajom-szaporulat Magyarországon. A kicsit Csellónak nevezték el. A majomcsalád a majomerdőben, a fák koronájában tölti napjait, ám etetéskor a gondozó hívására lejjebb merészkednek.

Új látványossággal bővült a Pécsi Akvárium-Terrárium. A tágas udvarból kis

oázist varázsoltak, s a nemrégiben átadott „mini-zoóban” számos érdekes állatfaj él. Az egykori krokodilmedence átalakításával a törpevidrák kaptak ideális élőhelyet, röpdesor épült, ahol egyebek mellett ékes tollú szárnyasok (lórik, némes papagájok, tukánok) és beszélő madarak (jákó, kékhomlokú amazon, beó), valamint madártörpék (veréb- és törpepapagájok) láthatók. Érdekesség még az aracsapat, illetve a területen szabadon kószáló közel tucatnyi Derby-kenguru.

Egyre nagyobb népszerűségnek örvend látogatói körében a győri Xantus János Állatkert. A sok szaporulat mellett többnyire azért jönnek a látogatók, hogy az új medve- és tigriskifutókan elhelyezett állatokban gyönyörködjenek. Az egyenként több mint ezer négyzetméteres élőhelyek berendezése

is korszerű, mondhatni összkomfortos. Az állatokat nem csupán rácson keresztül, de hatalmas páncélüveg-ablakokon át is meg lehet figyelni, sőt, az örvös medvék kifutója még a házuk tetején kialakított karzatról is megfigyelhető. A két már meglévő örvös medve mellé a Veszprémi Állatkertből érkezett egy idősebb pár, s a négy állat láthatóan hamar összeszokott. A nyári kánikulában mind az örvös medvék, mint pedig a három tigris szívesen úszkált tágas medencékben.

LEBUKOTT A PÁSZTÓI PÁRDUC

Ismét engedély nélküli állattartással kapcsolatban fordultak a Miskolc Városi Vadasparkhoz a Bükki Nemzeti Park munkatársai. Nagyon elcsodálkoztam, amikor közölték, hogy egy párduc (*Panthera pardus*) elkobzásánál kell közreműködnünk.

Mint a vadonélő állatok tartásában némileg jártas személy, ilyen esetben mindig elgondolkodom, hogy mi indíthat magánszemélyeket ilyen veszélyes állatok tartására. Az állatvédelmi törvény egyértelműen meghatározza, hogy vadonélő állatot – esetünkben veszélyes állatot – kik, milyen céllal tarthatnak, és milyen enge-

déllyel kell rendelkezniük. Természetesen a vadállatok tartása a törvény szellemében csak valamilyen közcélal valósulhat meg. A pásztói párductartó, akinél a szóban forgó kobzásra sor került, egészen más (számomra ismeretlen) indítatásból tartotta a szóban forgó, 10 éves hím állatot, biológiai szükségleteinek nem megfelelő körülmények között. Valószínű, hogy ez az egyed is státusszimbólumként szerepelt az illető egyéb javai mellett. Sajnálatos, hogy a társadalmi érzékenység még messze elmarad az ilyen és ehhez hasonló esetekben a kívánatostól, hiszen a nem legális párductartás is csak egy baleset következtében vált ismertté. Remélhetőleg az elkövetkezendőkben minél ritkább esetben kell közreműködnünk hasonló okból a természetvédelmi hatósággal, hiszen ezeknek az állatoknak a szakszerű elhelyezése a szűkös anyagi feltételek miatt nem kis feladatot jelent számunkra.

Molnár Attila
igazgató
Miskolc Városi Vadaspark

A Miskolc Városi Vadaspark archívumából